

20 Ιανουαρίου 2019

«Ο Πασάς πλησίασε τον ηγούμενο και ζητούσε να κοινωνήσει»

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Θεολογία και Ζωή

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης δημοσιεύει κείμενο του περιοδικού «Η Δράσις μας» από το τεύχος του Δεκεμβρίου 1984 υπό τον τίτλο «Τα Χριστούγεννα του Οσμάν Πασά»:

«Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε...».

Ο Ιωσήφ ἔμεινε καθηλωμένος στη θέση του. Κάποιος ἄγγελος, σταλμένος ἀπὸ τὸ Θεό, συνόδευε τὴ φτωχικὴ του λειτουργία;

... Μα, ὅταν γύρισε τὸ κεφάλι του εἶδε με ἐκπληξη καὶ αγανάκτηση τὸν Οσμάν Πασά νὰ ψέλνει. «Ε! Ὅχι κι ἔτσι!...» σκέφτηκε. «Κύριε... Κύριε...». Μια σκέψη ὅμως τὸν ησύχασε. «Ἴσως νὰ ναι γιος εξομότη καὶ ἔμαθε ἀπὸ μικρὸς νὰ ψέλνει τὴ λειτουργία. Ἴσως θὰ μπορούσε καὶ πάλι νὰ εκχριστιανισθεῖ». Καὶ συνέχισε τὴν ιεροτελεστία. Ἐφτασε καὶ ἡ ὥρα τῆς Θείας Μεταλήψεως. Ο Ιωσήφ με βαθιὰ εὐλάβεια καὶ συγκίνηση προσευχόταν.

«Ἴδού, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν...».

«Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερα, Υἱὲ Θεοῦ...». «Ευλογεῖτε ἅγιοι ἄγελλοι, ἀρχάγγελοι, θρόνοι, κυριότητες, ἐξουσίαι...» Καὶ, τότε, ὦ! τότε ο... Πασάς πλησίασε τὸν ηγούμενο καὶ ζητούσε νὰ... κοινωνήσει.

Τὸ αἷμα τοῦ Ιωσήφ ἀνέβηκε στὸ κεφάλι. Πῶς νὰ ἀνεχθεῖ τὴ βεβήλωση; «Αὐτὸ που ζητάς, Πασά, δε θὰ γίνει ποτέ» του εἶπε σταθερά. Ο πασάς ἐπέμενε. Μία δυνατὴ πάλη ἀρχισε μεταξὺ τους.

Ο ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὅμως εἶχε πάρει τὴν ἀπόφαση.

«Καλύτερος ὁ θάνατος ἀπὸ τὴ βεβήλωση. Ἀς βάψει τὸ αἷμα τοῦ το Ἅγιο Θυσιαστήριον...».

Τότε... ἀφαιρεῖ ὁ Πασάς τὸ σαρίκι του, πλούσια μαλλιὰ χύθηκαν στους ὠμους του. Ἀπὸ τὸν κόλπο του βγάζει ἓνα διπλωμένο χαρτί. Ἦταν πιστοποιητικὸ με τὴν υπογραφή του Οικουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ αείμνηστος Γρηγόριος ὁ Ε΄ πιστοποιοῦσε ὅτι ὁ Χατζὴ Οσμάν πασάς ἦταν ὁ γραμματεὺς τῶν πατριαρχείων. Ὁ Πρωτοσύγγελλος Βασίλειος.

Ἐγινε μικρὴ σιωπὴ. Γεμάτος κατάπληξη ὁ ηγούμενος, γύρισε καὶ κοίταξε τὸν Οσμάν. Τὸ πρόσωπό του, εἶχε πάρει τώρα μορφή ἁγίου.

«Ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ, ἰλάσθητί μοι τῶ ἀμαρτωλῷ» ψιθύρισε ὁ Βασίλειος.

Μετάλαβαν τὰ Ἄχραντα Μυστήρια καὶ ἀνέβηκαν στὸν μουσαφίρ ὀντά νὰ πάρουν καφέ.

Σημείωση: Ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ μισοῦσε τοὺς Γενίτσαρους. Ὄταν ὁ Πατριάρχης του παραπονέθηκε γιὰ τοὺς Γενίτσαρους τῆς Κρήτης ὅτι καταπιέζουν τοὺς

χριστιανούς, ο Μαχμούτ του ζήτησε να του υποδείξει άνθρωπο, πού να τα καταφέρει. Γιατί όποιον έστελνε, γινόταν ένα με τους Γενίτσαρους. Τότε, στη Σύνοδο, που κάλεσε ο Γρηγόριος, ο Πρωτοσύγγελλος Βασίλειος πρότεινε: «Εγώ θα πάω Παναγιώτατε, στην Κρήτη». Και πήγε σαν Χατζή Οσμάν πασάς «για να λυτρώσει τους Χριστιανούς από την κόλαση των Γενιτσάρων».

Το 1815, ο ευμετάβολος Μαχμούτ τον ανακάλεσε. Και τότε ο Βασίλειος ναύλωσε ένα καράβι και έκανε πανιά για τον Άθω.

Εκεί έζησε μέχρι τα βαθιά του γεράματα, μία ζωή αυταπάρνησης και θυσίας για το Θεό.

Το συναρπαστικό αυτό περιστατικό, μας αποκαλύπτει μία ακόμη πτυχή της προσφοράς της Εκκλησίας στο υπόδουλο γένος (Ίδε Νικ. Π. Ανδριώτη, Κρυπτοχριστιανικά κείμενα, σ.σ. 199-209 όπου το παραπάνω ιστορικό γεγονός σε δύο παραλλαγές).

Από το περιοδικό «Η Δράσις μας»
τεύχ. Δεκεμβρίου 1984

ΠΗΓΗ: xfd.gr

ΦΩΤΟ: ellinwnparadosi.blogspot.com